

Läksid üle põllu, tulid metsaservale ja jõudsid vana tamme juurde. Selle tamme õõnsuses elas orav.

Lonkur jänes astus tamme juurde, istus tagakäppadele ja koputas esikäppadega tüvele.

„Kes seal on?“ hüüdis orav ülalt.

„See olen mina, lonkur jänes, tõin sulle oravapoja.“

„Ronigu siia,“ ütleb orav. „Mul on vähe aega, valmistan talveks toiduvarusid.“

Kassipoeg hakkas mööda tamme üles ronima. Ronis, ronis, suuri vaevu sai pärale. Pistis pea õõnsusse ja orav andis talle käbi.

„Säh!“ ütles ta. „Võta, söö.“

Kassipoeg solvus.

TÃƒÂµrges kassipoeg, lk. 9